

УДК 658

Тимчаль Р. – ст. гр. БМп-42

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ

Науковий керівник: к.е.н., доц. Хрупович С.Є.

Іноземні інвестиції-це останній міф економічного процвітання. Базується він на простій логіці - в країну приходять гроші, а це і є її багатство.

Для того, щоб побудувати магазин потрібно вкласти певну кількість грошей. І в майбутньому необхідно отримати прибуток який перевершить витрати. Так само і іноземний інвестор, навіть найкращий, не може працювати собі в збиток. Спільне підприємство може бути високо рентабельне, але вигідне державі тільки те, яке експортує вироблену продукцію і прибуток від її експорту перевершує прибуток іноземного інвестора плюс витрати на імпортні компоненти, сировину, енергоносії електроенергію (якщо вона вироблена за рахунок імпортного палива). Інакше результат буде на перший погляд парадоксальний - чим більше іноземних інвестицій тим бідніше країна. Можливі окремі вигідні вкладення іноземного капіталу, якщо після цього зменшиться кількість імпортованої продукції. Але це не вирішить проблему бо такий світ: хтось повинен бути сировинним додатком, інші переробними країнами з високими технологіями, а якщо не перше і не друге, то країною злиднів.

Іноземний інвестор вважає, що краще мати невеликий, але стабільний прибуток, чим один раз отримати надприбуток. Для цього потрібно частину виробництва розмістити в вигляді інвестицій. Одночасно є нагода вимагати для себе податкових та митних пільг.

Україна це надіндустріальна по концентрації і промислового потенціалу держава. Це одночас є і великою проблемою. В країнах Прибалтики збанкрутували декілька промислових підприємств, і це не викликало великої кризи та не позначилось на інтеграції цих країн до Європи. А Україні потрібно боротися за ринки збуту, поступатися якими ніхто, звісно, не буде.

Україна не може бути країною "дешевої" робочої сили тому, що не має власних енергоносіїв і багатьох сировинних компонентів. Їх доводиться купувати по світових цінах, а це впливає на вартість комунальних послуг для населення (бо Україна не Малайзія чи Тайвань, які знаходяться в екваторіальній та субекваторіальній кліматичних зонах, та забезпечені власною нафтою та вугіллям).